

Гадалиште с. с. миеъ (у *Раковскаю*): Девкалионъ и жена му Пирра спорѣдъ едно гадалище, къту си прибули очи, зѣли каменни отъ земь и мѣшали ги назадъ и напредъ. *Пк. VI.*

Гадка с. ж. притча: Въ тоя членъ ные символически като на гадкѣ, зехмы главѣ-тѣ и срьдце-то. *Л. Д. 1874 р. 112.*

Гадкамъ м. дл. гадаю: Хората са вглядвали въ небо, разгядвали звѣзды-ты, пытали ся и гадкали: що ли е, какво ли е слыце-то, що ли сѣ и каквы ли сѣ звѣзды-ты и мѣсячина-та?.. *Л. Д. 1872 р. 96.* Пръвы-ты хора какъ си посрѣщали и удовлетворяли потрѣбы-ты, това можемъ само да лучимъ и да гадкамы. *ib. 1873 р. 172.* Колко дѣвойки сѣмь видвалъ да си нацѣватъ на суровѣ родинѣ прѣстени-ты, та да си гадкать за урисаникъ си. *ib. 1874 р. 170.*

Гадна са м. св. пришлось, досталось: Като си подѣлихме, на моя най са гадна много прикия. *X. I, 188.*

Гадулка с. ж. скръпка (син. цигулка): Засвыри българскый-тъ каваль, гайда или гадулка. *Ч. 67.*

Гадъ с. м. **Гадъ** с. ж. **Гадина** с. ж. **Гадинка** с. ум. ж. **Гадищице** с. ум. с. 1) змѣй: На св. Иеремія кършатъ стомни, шутарки и черепи. Въ Прилепъ пеють: бегай, бегай, *гату со твоите гадищица!* ето ти го Иеремія, ке ти мотить черева-та со железно мотело. *М. р. 524.* Тя стиснула съ бѣли зѣби хубавата си долна устна, като че отведнажъ въ ухапа ядовита гадъ. *Тб. 54.* Заръ ще приплъземъ като гадины покрай сѣнены-тѣ хайдути (*подполземъ гадами*). *Р. 167.* Ако Стана да би са попаднала подъ нохтете на планинските гадини, то и тие би имале малко по-милости въ сърца. *З. 18. 2) насѣкомое: Та трѣбова да ся прѣгляда, да дѣте-то не бодѣ нѣщо или да го хапе нѣкоя гадъ. Л. Д. 1870 р. 94. Друга една мрѣсна гадина вѣшки-тѣ. ib. 1875 р. 90. Хвърковата гадинка крылатое насѣкомое (*муха и пр.*): Доволно е да тѣ приобразж на едно добыче, т. е. на куче, или на магаре, или на лъвъ, или на хвърковата гадинка, или на друго нѣщо. *X. I, 146. 3) домашняя птица: Около 7-ый и 8-ый мѣсяць може да ся дава на дѣтето да дѣвче хлѣбнѣ корж, или да смуче кокалчета отъ домашны гадины. Л. Д. 1870 р. 99. Отъ тогава можеше да спи безъ да ся огледва вѣке, като гадина на връхъ дървото. Р. А. 27. Кое съ гадинкитѣ си, кое по лозе, кое по нива, кое тукъ тамъ хлопнишь изъ дворѣтъ. Зк. 179. Съсъ жито въ прѣстилкитѣ—Домашняя гадъ свиквале (*бабичкитѣ*) И му зърна подхвърляле. Пс. 11—12 р. 140. 4) животное вообще: „Знаніе-то е сила“. О, колко истинно е туй изрѣченіе, като прегледе нѣкоя пречудны-тѣ изврѣшва-**